

2349 1. Beh. af Lovf. om Tillegsb. for Finantsaaret fra 1. April 1874 til 31. Marts 1875. 2350

det Flertal, som hidtil har kunnet raade over Udfaldet af Beslutningerne her i Folkethinget. Den har ved sin Dannelse aldeles ingen politisk Ret til at tro, at den stod Folkethinget politisk nærmere end det afgaaede Ministerium. Fire af de syv Ministerer vare Medlemmer af det Ministerium, hvis Forhold til Folkethinget er betegnet af den første ærede Taler, og de to nye Medlemmer af Regjeringen — det tredje nye Medlem, Krigsministeren, var vist den Gæng ikke indtraadt i Regjeringen — havde jo ikke nogen særlig Afkomst til for deres Bedkommende at tro i den nævnte Henseende at kunne gjøre nogen Forandring. Naar nu, altsaa Regjeringen, som maatte have denne politiske Opfattelse af sin Stilling, desuagtet, uden i Forveien at have søgt nogen Bevilling til det Spørgsmaal, som utvivlsomt — hvorledes det end ellers kan stille sig — ikke pludselig er opstaaet, men maa være forberedt paa anden Maade igjennem længere Tid, og hvortil der altsaa kunde være søgt Bevilling, gaar hen og udskriver en saadan Bevilling paa egen Haand, da var det meget naturligt, om Folkethinget — og Folkethinget behøver blot at være nogenlunde konsekvent i sit Forhold og nogenlunde aarvaagen overfor sin Andel i Bevillingsmyndigheden for at sige dette — siger: var saa artig at betale disse Penge selv; jeg veed ikke, om Folkethinget kommer dertil, thi jeg leer, at Folkethinget ikke altid er konsekvent; det lader saa ofte sit gode Hjerte — jeg vil hellere, sige sit svage Hjerte — løbe af med sig, det gode Hjerte er ikke et korrekt Udtryk i dette Tilfælde; men jeg kan kun sige, at her er et Spørgsmaal, som paa Grund af de politiske Forhold fremtræder noget truende: en Regjering, der ikke har nogen konstitutionel Afkomst til at tiltro sig, at den skaar anderledes end i Opposition til Folkethinget, tager desuagtet uden Bevilling de 25,000 ud til en Rejse, hvis Formaal formentlig langt mere er rent merkantil end et Statsformaal. Dernæst er der et andet Spørgsmaal, det findes under Nr. 3 og 7 i § 13, det angaar Udgifter i Anledning af Kongens Rejse til Island. Det var vist allerede, for meget længe siden i Alles Erindring, at det i 1874 var Islands Tusind-aarsfest. Nu kunde man vel indvende, at S. Majestæt Kongen ikke var kommen til Beslutning om, hvorvidt han personlig vilde tage Del i denne Fest; men utvivlsomt er det overveiet, Muligheden deraf er tænkt, allerede mens Rigsdagen var sammen, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke denne Mulighed paa forskjellig Maade er udtalt og omtalt. Hvad vilde da have været naturligere

end, om Regjeringen havde søgt Bevilling for det Tilfælde, at Kongen skulde ønske personlig at tage Del i Tusind-aarsfesten, og ladet dette Spørgsmaal indkomme til samme ordinære Behandling som andre Bevillinger paa Finantsloven? Derved var ingen Skade fket; thi hvis Bevillingen ikke blev benyttet, saa kunde jo Pengene blive i Statskassen, og dermed Punktum. (En Stemme: Men hvis nu Bevillingen var bleven negtet?) Hvis den var bleven negtet! — Man udlægger altsaa at forlange en Bevilling til siden og foretrækker da selv at tage den, fordi man frygter for, at den skal blive negtet. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 2den Valokreds (Brig) mener altsaa . . . (Stemmer: Nei, det var ikke ham, det var et andet æret Medlem.), jeg beder da om Forlædelse, fordi jeg nævnte det ærede Medlem; et æret Medlem har altsaa udtalt, at man ikke kunde komme frem med Bevillingen, fordi den muligvis kunde blive negtet. Jeg siger, at det er overordentlig interessant at høre dette; thi derved finder man maaske Løsningen til mange af disse gaadelulde, forunderlige Poster, som findes paa dette Lovforslag; man turde ikke fremkomme dermed af Frygt for, at det skulde blive negtet; thi var det blevet negtet, saa var det endnu farligere selv at tage det bagefter; det Ansvar vilde muligvis falde lidt tungere. Dette giver nu rigtig nok Anledning til noget større Aarvaagenhed lige overfor den Slags Poster og til en større Paapasenhed med, at den Skik ikke skal indsnige sig, at man undlader at søge ordinær Bevilling paa en forventet Udgift, fordi man lettere kan faae den ved selv at tage Pengene og saa opføre det paa en Tillegsbevillingslov. Jeg siger altsaa, at det vilde have været den naturlige Vej, om den ærede Regjering havde forlangt Beløbet af Rigsdagen ifjor paa Finantsloven; den havde utvivlsomt faaet det fornødne Beløb. Det er min fulde Overbevisning, at der ikke vilde have været sig en eneste Nøst mod en passende Bevilling til Hans Majestæt Kongens Rejse til vore Frænder paa Island ved en saadan Leilighed; men der kunde være bleven reist andre Hensigtsmæssigheds-spørgsmaal i Forbindelse med denne Rejse, idet man kunde have taget vore Udrustningsplaner under Overveieelse samtidig dermed og derved have bortfjernet en Del af de Følger, som jeg med Hensyn til den trusne Fremgangsmaade anser for ubeligere end f. Ex. Udgivelsen af de 30,000 Rd. Det er nemlig min fulde Overbevisning, at Fregatten Sylland, der havde en Besætning, der, saavidt jeg erindrer, omtrent svarede til et Dvælseskibs Besætning, ikke